

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NO. 141 /DPSG
DATA 21.02.2011

Biroul permanent al Senatului
Bp 758 / 4.02.2011

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România*”, inițiată de domnul deputat Iulian Iancu – PSD (Bp. 758/2010).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul scutirii asiguratului care a încheiat un contract de asigurare facultativ de la obligația încheierii unui contract de asigurare obligatoriu cu privire la același risc asigurat.

II. Observații

1. Reglementările europene, în ceea ce privește asigurarea obligatorie de răspundere civilă RCA, sunt prevăzute în *Directiva 2009/103/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi*. Această directivă reunește, în același document, 5 directive emise anterior, respectiv *Directiva 72/166/CEE*, *Directiva 84/5/CEE*, *Directiva 90/232/CEE*, *Directiva 2000/26/CE* și *Directiva 2005/14/CE*.

Menționăm că art. 4 din *Legea nr. 136/1995* a fost modificat prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România*, modificarea fiind impusă de necesitatea implementării următoarelor directive europene:

- *Directiva 72/166/CEE a Consiliului din 24 aprilie 1972 privind coordonarea legilor din statele membre privind asigurarea de răspundere civilă în legătură cu utilizarea vehiculelor cu motor și legalizarea obligației de asigurare pentru această răspundere;*

- *Directiva 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule;*

- *Directiva 90/232/CEE a Consiliului din 14 mai 1990 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule;*

- *Directiva 2000/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 mai 2000 privind armonizarea legislației în statele membre privind asigurarea de răspundere civilă auto.*

Prin urmare, potrivit art. 4 din *Legea nr. 136/1995*, astfel cum a fost modificat prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61/2005*, este obligatorie numai asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de vehicule, în care raporturile dintre asigurat și asigurător, precum și drepturile și obligațiile fiecărei părți sunt stabilite prin lege și prin normele adoptate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, conform legii.

Mai mult decât atât, asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de vehicule este o asigurare de responsabilitate, al

cărei scop este protecția socială a persoanelor păgubite, a cărei obligativitate în România este impusă prin *Directiva 2009/103/CE*.

Astfel, potrivit art. 3 din directiva menționată, fiecare stat membru are obligația să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că răspunderea civilă pentru pagubele produse de vehiculele care staționează în mod obișnuit pe teritoriul lor este acoperită prin asigurare.

Prin aceste măsuri se stabilesc prejudiciile acoperite de asigurare, precum și termenii și condițiile asigurării. Mai mult, statul membru trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că prin contractul de asigurare sunt acoperite și următoarele:

- prejudiciile cauzate pe teritoriul altor state membre, în conformitate cu legislația în vigoare în acele state;

- prejudiciile suferite de resortisanții statelor membre în timpul unei călătorii ce leagă direct două teritorii în care se aplică tratatul, în cazul în care nu există un birou național al asigurătorilor pentru teritoriul traversat; în acest caz, paguba sau vătămarea se despăgubește în conformitate cu legislația internă privind asigurarea obligatorie în vigoare în statul membru pe teritoriul căruia staționează în mod obișnuit vehiculul.

Din cele arătate mai sus, rezultă că eliminarea obligativității încheierii asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse de accidente de vehicule, în cazul în care se încheie o asigurare facultativă de bunuri (CASCO), care nici măcar nu acoperă răspunderea civilă pentru pagubele produse terților, nu este posibilă, întrucât contravine *Directivei 2009/103/CE*.

Trebuie precizat, de asemenea, că asigurătorii autorizați de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor să încheie asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de vehicule trebuie să respecte anumite condiții impuse tot prin directivele europene specifice acestui domeniu și, ca urmare, nu toate societățile de asigurare care sunt autorizate să practice asigurări auto au dreptul să încheie și asigurări obligatorii de răspundere civilă.

2. În ceea ce privește justificarea soluției legislative propuse cuprinsă în *Expunerea de motive*, în sensul că se va elimina „deficiența încheierii de contracte de asigurare multiple, mai ales în cazurile în care asigurătorul nu este autorizat să încheie contracte de asigurare obligatorie (...)”, precizăm că aceasta este eronată, aceste contracte de asigurare nefiind contracte paralele, întrucât obiectul asigurării este diferit.

Astfel, în timp ce la asigurările de bunuri obiectul asigurării îl constituie anumite bunuri, în cazul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă obiectul asigurării constă în valoarea patrimonială egală cu despăgubirile pe care ar urma să le plătească asiguratul unei terțe persoane, ca urmare a unui prejudiciu cauzat acesteia și pentru care răspunde potrivit legii civile.

Totodată, atât la art. 4, în forma propusă de inițiator, cât și în *Expunerea de motive*, se face referire la asigurările prin efectul legii, or *Legea nr. 136/1995* nu mai reglementează asigurări prin efectul legii, ci numai asigurări facultative și asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de vehicule, asigurările prin efectul legii fiind eliminate odată cu abrogarea *Decretului nr. 471/1971 cu privire la asigurările de stat*.

3. Din punct de vedere al tehnicii legislative, menționăm că, prin propunerea de modificare a art. 7 din lege, care, în prezent, este abrogat, se încalcă principiile stabilite prin *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, care nu permit ca un articol abrogat să fie modificat.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului